

O čovjeku koji je ne trepnuvši potrošio državne milijarde

Kad je međunarodna trgovina na stvari, ministru Anušiću trebalo bi biti plafon da na Temuu kupi rotacijsku prskalicu za travnjak. Ništa iznad 5,99 eura

ANTE TOMIĆ

Klasa optimist

Hrvatski premijer i njemački kancelar iznad ministra Ivana Anušića koji potpisuje važan dokument

Aleksandar Vučić čestitao nam je na kupovini tenkova. Pohvalio je naš izbor njemačkih Leoparda 2A8, kao što bi džentlmen pohvalio da ste se odlučili za određenu marku i godište šampanjca, beluga kavijar iz vrlo specifičnog dijela Kaspijskog mora, ili kaput od kašmira iz cijenjene krojačke radionice na londonskom Savile Rowu. U ovom tenku prepoznaje se njegovan ukus. Ne može svaka šuša voziti ovo borbeno vozilo na gusjenicama, s glatkocijevnim topom od sto dvadeset milimetara i dvije strojnice od sedam šezdeset dva. On je ulaznica u jedan prestižni klub, biznis klasu i premium razred. S Leopardom 2A8 naš ministar obrane Ivan Anušić mogao bi doći pred otmjeni hotel na Rivijeri, i nonšalantno dobaciti ključ vrataru da mu ga smjesti u garaži pored Ferrarija i Lamborghinija. Šteta je da Nijemci tenk ne proizvode u kabriolet verziji, da bi ga sve djevojke vidjele za volanom.

Kupili smo osim toga i osamnaest francuskih samohodnih haubica CAESAR MK2, izvanredno zanimljivo artiljersko naoružanje, koje se na kamionu doveze do određene mjesta i ispali granatu strahovite razorne moći. Prednost je da se može koristiti i u ratu i u miru. U mirnodopskim uvjetima samohodna bi haubica krasno poslužila Ministarstvu graditeljstva za uklanjanje bespravno podignutih objekata u makarskom primorju. Za cijenu od milijardu i osamsto milijuna, u paketu s haubicama i tenkovima nabavili smo i četrsto dvadeset terenskih vozila Tatra i četiri antidronska sustava, a džabe su dodali i jedan osvježivač zraka s aromom metvice da ga ministar Anušić objesi na retrovizor. Kada sve zbrojite, bio je to dosta ambiciozan posao za nekoga tko je tek nakon četrnaest godina studiranja stekao zvanje prvostupnika kineziološke struke, a diplomski studij nikad nije okončao. U Vladi su ga valjda zaposlili preko Student-servisa. Još od druga Tita ovdje ne pamtim da je netko tako

oskudno obrazovan potpisao ugovor na deseteroznamenkasti iznos. Morate se upitati kako je to moguće, da je netko iznenada postao veliki autoritet za samohodne haubice i tenkove, a nije imao pameti da se u više od dvadeset pet godina kvalificira za nastavnika tjelesnog odgoja? Dobio je na raspolaganje milijarde državnog novca, a nije mogao dobiti zviždalku s kojom bi nekog sedmogodišnjeg debeljka opomenuo da se ne vuče na atletskoj stazi. Možda ne bi bilo zgreaga da tko god i vojno i pravno potkovaniji detaljnije pogleda ugovore što ih je potpisao ministar Anušić. Nekako nemam vjere da su ti papiri sasvim valjani, da u njima nema nikakve skrivene podvale. Kad je međunarodna trgovina na stvari, ministru Anušiću trebalo bi biti plafon da na Temuu kupi rotacijsku prskalicu za travnjak. Ni za što iznad vrijednosti od 5,99 eura on ne bi smio odgovarati. Hrvatska udruga banaka pokrenula je nedavno kampanju "Budimo realni", čija je svrha upozoriti na internetske prevare. Znači i sami kako je to opasno, svakoga su od nas pokušali namamiti, ako čak nisu i namamili u stupicu. Ako niste dobili pismo kako ste naslijedili milijune od nigerijskog princa, neki vas je mulac poput Luke Burazera nagovarao da uložite u kriptovalute.

Samo što ste izmakli prepredenom mamcu anonimnog pokvarenjaka da s njim podijelite osobne, financijske ili sigurnosne podatke, iza ugla vas je netko vrebao s najgorom od svih, romantičnom prevarom. Podmuklo igrajući na vašu usamljenost, slatkorječivo vas je snubio s namjerom da vam isprazni bankovni račun. Jedna je švicarska penzionerka tako ostala bez sto hiljada dolara, misleći kako je u ljubavnoj vezi s Bradom Pittom, a jedna iz Velike Britanije, iz Cambridgeshira, uplatila je 570 hiljada eura lažnom Jasonu Momoi. Ovaj posao s Ivanom Anušićem i tenkovima i samohodnim haubicama meni se čini kao takav nekakav scam. Jednostavno mi se ne čini realno da netko poput njega odlučuje o poslovima koji vrijede milijarde. Kako se on, nesumnjivo ograničeno sposoban, tako visoko popeo? Kako se samo odvažio? Ispuni me divljenjem njegova samouvjerenja predstava, drskost njegove prevare, nepokolebljivi stav kao da on o tome zna sve, premda ustvari ne zna ništa. Ni on, niti Aleksandar Vučić. Tipovi bez ikakva vojnog znanja razmeću se ocjenama koji je tenk bolji. I ruka im ni na sekundu ne zadrhti dok jednim jednim potpisom svoj narod i svoju zemlju na mnogo godina zadužuju na baznoslovne iznose. I nakon svega, ozareno se kuckaju visokim šampanjskim čašama i cerekaju u kamere, savršeno ravnodušni na nesreću kojom će njihov posao jednom završiti. Uopće ne razmišljajući kako će jednom, u vrlo skoroj budućnosti, ponovno početi rat. I neka će se četiri jedva punoljetna mladića, nečija četiri sina i brata, spustiti kroz kupolu u Leopard 2A8. Zapovjednik, nišandžija, punjač i vozač uputit će se u ogromnom, šezdesetak tona teškom čeličnom stroju kroz paprat, njišući se na grbama preko neke pustopoljine, možda i ne znajući kud idu, sve dok u nekom trenutku, iznenada i niotkud, ne fjukne jedna raketa, probije im oklop i eksplodira u unutrašnjosti tenka. Za sve one milijarde eura četvorica će članova posade tenka na koncu umrijeti u nezamislivoj agoniji. Izgorjet će u požaru od hiljadu ili dvije stupnjeva Celzija. Od njihovih će lica ostati samo crne, karbonizirane maske užasa. □